

tuel Benyttelse som Fæstegaard, end Prioritets-
haveren.

Den samme ærede Taler anførte, at Udstyf-
ningen ikke hindres ved Arvefæste, og han an-
førte, at han selv havde udstedt en heel Deel
Arvefæstebreve, hvorved han havde tilladt Ud-
styfning, hvoraf altsaa skulde følge, at Arve-
fæste ikke heller var indskrænket i denne Ret-
ning; men den samme ærede Taler tilføiede,
som jeg vil bede vel at mærke, at han havde
givet saadant Samtykke under visse Indskrænk-
ninger; det kommer altsaa an paa, hvad Verd
man vil tillægge saadanne Indskrænkninger,
men saa god, som naar den er hjemlet i Lov-
givningen, saa Bestemmelsen alene beroer paa
den lovgivende Magt, synes det dog at man
maa indromme, at Friheden ikke er her. At
der er bleven en Mængde Arvefæste indført i
Landet, har jeg allerede i et foregaaende Fore-
drag anført, men det beviser efter mit Skøn ikke
noget, da den allerførste Deel deraf, hvis jeg ikke
feiler, er bleven det, fordi de ikke kunde blive
Selveiere, da det ikke stod i Bedkommendes
Magt at afhænde til Selveiendom; de have
kun været berettigede til at afhænde til Arve-
fæste, og da Arvefæste dog ordentligviis, ordent-
ligviis siger jeg, maa være bedre end simpelt
Fæste, har naturligviis Bonden foretrukket det
for dette. Det er anført af samme ærede Taler,
at han i de sidste Aar Intet har kunnet af-
hænde til Arvefæste, hvilket han tilregner Agi-
tationen; jeg troer dog, at man tildeels maa
kunne tilregne Lidsomstændighederne det. Jeg
vil iøvrigt bemærke, at jeg i den allerførste Tid
har afhændet endeel til Selveiendom, og dette
kunde altsaa anføres som Beviis for det Mød-
fatte; det kunde synes at være et Beviis for,

at Bonden forsaavidt foretrækker Selveiendom
for Arvefæste, idet han Intet kunde afhænde til
Arvefæste, men jeg derimod vel til Selveiend-
dom; men jeg vil dog ikke lægge stor Magt
paa det, som man deraf kunde udlede.

Den høitærede 5te Landsthingsmand for 1ste
Valgkreds (Ørsted) har anført, at de Fleste
hellere ville give 20 Rbd. aarlig fast radiceret,
som Arvefæste-Afgift, end have en Prioritet af
500 Rbd. Jeg troer, at den ærede Lands-
thingsmand deri feiler; efter min Overbeviis-
ning ville de Allersfeste hellere have en Prio-
ritet af 500 Rbd., selv om den ikke er uop-
sigelig, end svare en fast aarlig Afgift, som
de, vel at mærke, aldrig paa nogen Maade
kunne løse sig fra. Det er vistnok, at de hel-
lere vilde svare 20 Rbd. aarligt end have en
Capital paa 500 Rbd. til at indestaae i deres
Eiendom, hvis de vare berettigede til at afløse
disse 20 Rbd., ligesom til at afløse Prioritets-
gjælden, men da de ikke have en saadan Ret,
troer jeg, at den største Deel hellere vil have
en Prioritetsgjæld, end svare denne aarlige Af-
gift. Man maa dog sikkerlig erkjende, at det
er en heldig Omstændighed, at Eiendomsbesid-
derne af Bondestanden ville beskræbe sig for at
betale deres Gjæld og afløse deres Prioritetsgjæld,
men man gjør dette umuligt ved Lovgiv-
ningen, som gjør Arvefæsteafgiften uafsløselig.
Det er en heldig Maade for en Eiendomsmand
at anvende sine opsparede Capitaler paa at
afbetale paa sin Gjæld; det er meget mindre heldigt,
naar han skal udlaane dem istedetfor at afløse
Gjæld fra sin Eiendom, thi herved gjør han sig
under heldige Coniuncturer istand til at kunne
modstaae de uheldige.